

מערך זיכרון בסלון

מידע כללי	2
מהלך המכגש	3
נושאים לדיון	5
זיכרון השואה והדורות הבאים	
העם היהודי והמאבק בגזענות	
השואה בחיי היום-יום	
שואת היהודים מול שואות אחרות	
שואה וחינוך	
שואה וגבורה	
שואה ומזרחים	
שואה בבית (הצעה לדיון בו הקהל מורכב מאנשי דור שני ושלישי)	
"יום שואה חדש" (מערך שמיועד לקהל משתתפים שרובו כבר השתתף בערב זיכרון בסלון)	
הכנות לערב	10

מידע כללי

"זיכרון בסלון" נולד מתוך ההבנה שהזיקה שלנו, הדור השלישי, ליום הזיכרון לשואה ולגבורה - הולכת ונחלשת. הפרויקט נועד לייצר דרך נוספת לציין את היום הזה, דרך אשר תאפשר חיבור מחודש ורלוונטי יותר לציין אירועי הזיכרון ולתפיסה הכללית שלנו את השואה.

הצעות על בסיס אירועי "זיכרון בסלון" בשנתיים האחרונות

מבנה כללי של הערב:

- **מפגש עם איש עדות** כחצי שעה עד שעה.
 - **קטע מעבר** קריאה, נגינה, שירה, הקרנת סרטון - כרבע שעה.
 - **דיון** -כשעה-שעה וחצי.
- *אנו ממליצים שמשך האירוע כולו לא יעלה על שעתיים וחצי.

הוצאת "הקדושה" מהמפגש: אווירה בלתי פורמאלית תתרום להצלחת הערב. אין צורך בחולצות לבנות, לא עומדים דקת דומייה, נושאי השיחה לא חייבים להיות "פוליטיקלי קורקט" ואף מוטב שכך. אנו ממליצים לדאוג לכיבוד קל ולוודא שהסביבה הפיזית שבה אתם מארחים תהיה נוחה, חמימה ופתוחה ככל שניתן.

כמה חברים להזמין? כמות האורחים בסלון תלויה ברצון וביכולת שלכם לארח. מספר המשתתפים המומלץ, מניסיון העבר, הוא בין 15 ל-40. הרעיון הוא לאפשר שיח מגוון ומאתגר אך לא לאבד את המסגרת הביתית.

את מי להזמין? אנו ממליצים להתבסס על המעגל החברתי הקרוב, אך לא רק עליו. כדי לחוות ערב מעניין ומעורר מחשבה, כדאי לנסות וליצור פורום מגוון ולא להסתפק רק במוזמנים "קלאסיים". אפשר לכנות למעגלים חברתיים שונים כמו חברי ילדות, לימודים, עבודה וצבא; או להרכיב את רשימת המוזמנים משילוב "חבורות" של אנשים שונים, ולא רק של המארח.

*הזמנת הורים או מכרים אחרים שהם אנשי "דור שני" תוכל לספק לערב נופך ייחודי ומשמעותי, אך יש לקחת בחשבון שהבדלי הגילים והתפיסות עשויים לקחת את הדיון לכיוון שונה משתכננתם. שימו לב שבמסגרת הנושאים לדיון ישנה הצעה לדיון עבור בתים בהם הרכב האורחים ישלב אנשים מדור שני ודור שלישי.

שיחה עם איש עדות

- 'זיכרון בסלון' מהווה פלטפורמה המאפשרת לניצולי שואה לספר את סיפורם, להשמיע ולהישמע. לטעמנו אין חשוב מכך. זו חובתנו על מנת שנוכל לחשוב ולהסתכל לעתיד בצורה מפוקחת. בנוסף, זוהי זכות גדולה להשתתף בשיח אינטימי וייחודי שכזה.
- ישנם ניצולי שואה רבים אשר אינם מצויים בקו הבריאות (פיזית או נפשית). הדבר יכול לבוא לידי ביטוי באופן התבטאות לא קוהרנטי ואף בלבול במהלך מתן העדות בביתכם. יש לזכור כי זהו מעמד מרגש וכואב עבורם, לכן גם מי שנמצא בקו הבריאות עלול לחוות בלבול מעין זה. על כן, המלצתנו היא להשקיע כמה שאפשר בקשר המקדים עם איש העדות (הנחיות ספציפיות לשיחה מקדימה מפורטים בהמשך): כדאי לשמוע מעט על הרקע של איש העדות ולשוחח איתו על מה ירצה לדבר, להכין מבעוד מועד שאלות מותאמות לסיפורו של איש העדות, על מנת שתהיה אפשרות לסייע במידה ויתעורר קושי במהלך העדות. בנוסף, מומלץ להציע לאיש העדות להגיע לערב בליוויית בן משפחה או מלווה מטעמו (אם ישנו), אשר יכול לסייע בהכוונה ולהעניק תחושת ביטחון.

קטע מעבר

- מטרתו של קטע המעבר היא לרכך את האווירה הכבדה שעשויה להשאיר אחריה השיחה עם איש העדות. אנו ממליצים, כחלק מהחוויה השיתופית של הערב, להציע מראש למשתתפים את האפשרות לקחת חלק באמצעות הקראת קטע/נגינה/שירה וכדומה.
- ליתר ביטחון, אפשר להכין מראש קטע וידאו או כל קטע מתאים אחר.

דיון

- הדיון חייב להתנהל על ידי מנחה, אך את התפקיד הזה לא חייב למלא המארח. הדבר נתון לשיקול דעתכם.
- התנהלותו של המנחה קריטית להצלחת הדיון, אך חשוב לזכור שעיקר תפקידו הוא הכוונת השיח ולא השתלטות עליו. כמנחה, יש להיזהר בהבעת עמדה נחרצת ולאפשר לכל הנוכחים להתבטא באופן חופשי תוך שמירה על אווירה לא שיפוטית ומקבלת, גם כלפי אמירות שנויות במחלוקת.
- כדי לעזור לאורחים להיפתח, אפשר לשתף בתחושה אישית ובאמצעותה להעלות שאלה לדיון. לדוגמא: בכל שנה אני מרגיש אשם על כך שאני לא מתחבר ליום הזה במתכונתו המקובלת, האם אני היחיד כאן שמרגיש כך.
- חשוב להיות ערניים ולשים לב כיצד מתפתח הדיון. אם אתם מרגישים שנושא מסוים מיצה את עצמו, כדאי לחדד את השאלה או להוביל את השיח למקום אחר. כדי להקל על עצמכם את מלאכת ההנחיה, מומלץ מאוד להכין מבעוד מועד מבנה רצוי של הדיון, תוך ניסיון לצפות את הדברים שייאמרו והאופן שבו ניתן לנתבם לשיח פורה. עם זאת, חשוב שהמבנה יהיה גמיש ויאפשר לכם לנהל את הדיון, גם אם הנושאים שיועלו שונים ממה שציפיתם לו.

יצירת קשר עם איש העדות והזמנתו לערב

לאחר שקיבלתם את פרטי איש העדות, יש ליצור איתו קשר ראשוני בטלפון. בשיחה זו מומלץ לשים לב לדגשים הבאים:

- מאחר ומדובר באירוע לא שגרתי, רצוי לתת הסבר מקדים על הקונספט הייחודי של המפגש.
- חשוב לציין היכן יתקיים המפגש ולהדגיש כי תהיה הסעה הלוך ושוב עבורו למקום (הערה חשובה- במידה והערב מתקיים בבניין ללא מעלית יש לציין זאת- ולוודא אפשרות עליה במדרגות).
- יש לוודא את הכתובת ממנה יש לאסוף את איש העדות. כדאי להשאיר לאיש העדות שם ברור ומספר טלפון ליצירת קשר במידת הצורך.
- מומלץ מאוד שאיש העדות יעזוב לאחר העדות. בשלב הדיון עשויים לעלות תכנים שעלולים להיתפס כלא נעימים, וודאי עבור ניצול שואה. כמו כן, נוכחותו של ניצול שואה עלולה לחסום את חופש הביטוי של האורחים וליצור אווירה מאופקת ומנומסת מדי. יש לשוחח מראש עם איש העדות על כך.
- לאנשי עדות יש סיפור מרתק ומורכב, אך במהלך המפגש יתאפשר לשמוע רק חלק ממנו. חשוב להסביר לאיש העדות כי הערב כולל חלק נוסף ואת מסגרת הזמנים. ניתן לקבוע מראש באיזו שעה תצא ההסעה חזרה וכך לתחום את הזמן בו העד נוכח.
- בשיחה ראשונית זו, אנו ממליצים לקבוע עם איש העדות לשוחח שנית יום-יומיים לפני המפגש עצמו במטרה להזכיר על הערב ופרטיו ולקבוע שעת איסוף מדויקת.
- יש לזכור כי מדובר ביום מאוד לא פשוט עבור ניצולי השואה. יש לנהוג בהם בכבוד וברגישות יתרה, ולתת להם תחושה טובה ונעימה. תעודת ההוקרה שתוענק לאיש העדות על ידכם אף תעצים את תחושת השליחות וההערכה ולכן חשוב לזכור להכינה מבעוד מועד.

פתיחת הדיון

בבתים בהם מתקיים זיכרון בסלון בפעם הראשונה, אנו ממליצים לפתוח את הערב בשאלה "למה אנחנו כאן", בשיח על הרעיון שעומד מאחורי התכנסות בסלון ביום השואה. שאלות מכוונות: אם לא הייתם כאן, איך הייתם מציינים – אם בכלל – את היום הזה? מדוע להמציא מפגש כמו "זיכרון בסלון" ולא לקחת חלק בטקס ממלכתי או לצפות בשידורי הטלוויזיה? האם אני מרגיש אשם על הדרך שבה אני מתנהל ביום הזיכרון לשואה? האם נכון לציין את היום הזה אחרת או למלא אותו בתוכן שונה מהנהוג כיום? בתום השיח הפותח, כדאי לקדם את הדיון לסוגיה עקרונית שתיבחר על ידיכם. שימו לב שבמסגרת ההצעות לנושאי דיון ישנה הצעה ספציפית עבור בתים שכבר קיימו ערב זיכרון בסלון, ומעוניינים להתכנס פעם נוספת עם קבוצה דומה של אנשים.

הצעות לנושאי דיון:

זיכרון השואה והדורות הבאים

- **השואה בשנות האלפיים.** האם נמשיך לציין את יום השואה גם בעוד 30 שנה, איך יום כזה ייראה לדעתכם, איך הייתם רוצים שהוא ייראה, מה הייתם רוצים שילדיכם ידעו על השואה ואילו מסרים יפיקו ממנה.
- **איך צריך לזכור, ואת מה.** האם יום השואה צריך להפוך בעתיד לחג שמציין את הישרדות העם היהודי כמו חנוכה, פורים או פסח. האם עלינו להמשיך ולהנציח את הקורבנות והזוועות, ולחנך את הדורות הבאים לידיעת הסיפור העובדתי, או שאולי זיכרון השואה צריך להתמקד דווקא בתובנות שיש להפיק ממנה.
- **יחסי גרמניה-ישראל.** האם יחסי המדינות כיום צריכים להמשיך ולהיות מושפעים מהעבר, האם יש קשר בין ברלין 2014 לברלין בימי הרייך השלישי, דיון על תופעות כמו סירוב לרכוש מוצרים תוצרת גרמניה. מצורף לינק בעניין נטישת חברי מפלגת הבית היהודי את מליאת הכנסת במהלך נאום נשיא הפרלמנט האירופאי, גרמני במוצאו: <http://www.haaretz.co.il/news/politi/1.2242481>

העם היהודי והמאבק בגזענות

- **חובה עלינו?** האם העובדה שאנו צאצאים לקורבנות השואה מחייבת אותנו לנהוג אחרת כלפי מיעוטים, האם העם היהודי צריך להיאבק בביטויי גזענות בכל מקום אשר יצוצו, האם מסר כזה נטמע בעם היהודי בעקבות השואה, כמה צריך להתאמץ כדי להנחילו, איזה מחיר נהיה מוכנים לשלם עבור מאבק עקרוני בתופעת הגזענות (דוגמה: החשש לאבד את היחסים עם טורקיה במידה ונכיר בשואת הארמנים).
- **גזענות מבית.** איך נוהג הרוב היהודי במיעוטים החיים בישראל – ערבים, דרוזים, פליטים ממדינות אפריקה; האם מדינת ישראל צריכה להתחשב בעברו של העם היהודי באופן שבו היא מתמודדת

עם תופעת הפליטים\מסתננים (האם הכי חשוב לשמור על עצמנו, היהודים, או שעלינו לדאוג למיעוטים כולם?); דיון על גזענות בתוך העם היהודי - כלפי יוצאי עדות המזרח או האתיופים (בתי ספר שלא מקבלים תלמידים מזרחיים, בעלי דירות שלא משכירים לאתיופים), ביטויי גזענות על מסך הטלוויזיה במגרשי הספורט ובביטויי סלנג.

- **מה זה גזענות בכלל.** האם אנחנו ממהרים להשתמש בביטוי "גזענות", מהי ההגדרה הנכונה לגזענות, מה ההבדל בין גזענות לסתם שנאת השונה; האם הרצון לשמור על רוב יהודי במדינה לגיטימי, האם הוא מצדיק הדרה של האחר?
- **אנטישמיות כיום.** האם קיימת אנטישמיות ב-2014, האם אנחנו נוטים לבלבל בין אנטישמיות לשנאת ישראל או שאולי האנטישמיות לבשה צורה חדשה בדמות שנאת ישראל; כיצד עלינו לפעול נגד אנטישמיות ברחבי העולם, מה בכלל הקשר בינינו לבין יהודי התפוצות.

השואה בחיי היום-יום

- **שימוש בז'רגון "שואתי".** "חם פה כמו בשואה", "הבוס שלי חתיכת נאצי", "השכונה הזאת נראית כמו גטו" ובדיחות שואה למיניהן. איך נכנסה השואה לשפה היום-יומית שלנו, האם זו תופעה טבעית, האם צריך להיאבק בה, האם זו דרך התמודדות לגיטימית או שאולי היא מסמלת היעדר הפנמה של השואה ומשמעויותיה. הצעת החוק לאיסור שימוש בסמלים וכינויים נאציים – האם החוק משקף דרך נכונה להתמודד עם אירועי השואה? האם נכון לנסות להוציא את המילים האלו מהלקסיקון? איזו מטרה זה משרת? האם זה בכלל יכול להשפיע על האופן בו אנו מתבטאים? אוהדי מכבי תל אביב בכדורגל מכנים עצמם "סופר-יודן" ואוהדי הפועל מכנים אותם מנגד "סופר-יודנרט". מצורף לינק: <http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4500161,00.html>
- **שימוש בשואה במחלוקות מודרניות.** האיום האיראני (השוואות נתניהו למיניהן), הסכסוך הישראלי-פלסטיני, פינוי גוש קטיף, שימוש שעושים חרדים בסמלי השואה בהפגנות (פרשת עמנואל) - האם יש בכלל מקום להשוואה? אם כן, על אילו גבולות חשוב להקפיד, העברת המסר בכל מחיר או כבוד השואה.

שואת היהודים מול שואות אחרות

- **שואה יש רק אחת.** האם אנחנו יודעים משהו על רצח העם שחוו הארמנים, על זה שהתרחש ברואנדה או ביוגוסלביה? האם היו בכלל "שואות" אחרות, האם יש הבדל מהותי בין האירועים. האם השואה שלנו ייחודית ושונה משל כולם. למי שחושב שהשואה שלנו שונה – מה הופך אותה לכזאת? האם זה מספר הקורבנות, האם זו השיטתיות בה בוצע הרצח, אולי זהות הקורבן או המבצעים.
- **כמה זה עולה לנו.** מדוע מדינת ישראל לא מכירה ברצח העם הארמני? האם זה לגיטימי?
- (מצ"ב לינק לקישור על הדיון בכנסת שנערך בנושא, לאחר אירועי המרמה והתקררות היחסים עם הממשל הטורקי (<http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/376/759.html>) האם השואה שעבר העם שלנו מטילה עלינו תפקיד מיוחד? אם כן מהו.

שואה וחינוך - משלחות לפולין, טקסים רשמיים, התעסקות בעיקר בזוועות

- **שואה ובית הספר.** האם האופן שבו מערכת החינוך מלמדת את השואה וזכרה הוא הנכון והראוי; האם תוכנית הלימוד מביאה חלק מאיתנו לתחושת חוסר שייכות או חוסר עניין בשואה?
- **משלחות לפולין.** מה תורמות המשלחות לנוער שלנו; אילו תחושות הם מעוררות ומה נשאר מהם בחלוף השנים. האם נכון בכלל להוציא משלחות לפולין; האם המשלחות צריכות להראות אחרת אם כן, כיצד?; האם ראוי להתנות את היציאה למשלחת בדפוסי המשמעת או ביכולת כלכלית?
- **מבט לעתיד.** האם נכון שהילדים שלנו ילמדו על השואה בדרך אחרת מזו שאנחנו למדנו; האם נכון שילמדו את בני הנוער גם על אירועי רצח עם אחרים או רק על השואה.

שואה וגבורה

- מה התחושה ביחס לניסיון לייצר מיתוס של גבורה סביב השואה? האם קשה לנו להודות בכך שהייתה הליכה כצאן לטבח, למה? האם מיתוס הגבורה שנוצר סביב השואה משרת עבורנו צורך כלשהו כישראלים, מהו?

שואה ומזרחים - "שואת היהודים" או "שואת יהודי אירופה"

- אפשר לפתוח בלספר קצת על שואת יהודי לוב, אלג'יריה, טוניסיה.
- האם היום, כ"כ הרבה שנים אחרי, המזרחים שבינינו לא מרגישים שייכים. האם ליהודים אשכנזים אכפת מהשואה כי היא שואת היהודים, או כי למעשה היא גם מעין שואה פרטית של המשפחה שלהם?

שואה בבית (הצעה לדיון בו הקהל מורכב מאנשי דור שני ושלישי)

- **הפניית שאלה לבני הדור השני: לגדול בבית של ניצולי שואה**
יחסם של ההורים (הניצולים) - רגישות יתר מול חוסר רגישות. האם כילדים חשתם הבדל בינם לבין ילדים שגדלו בבית של הורים "רגילים"? האם בכלל דיברו על השואה בבית? אם כן, באיזה קונטקסט? האם היה תיאור חווייתי או כללי? אם לא, האם סקרן אתכם לדעת? האם שאלתם?
האם חשתם בושה להיות ילדי ניצולים? האם רציתם להסתיר את זה? האם הזמנתם חברים הביתה? ההתייחסות בבית לאוכל/ מותרות/ פיזיות/ סוגיות כלכליות (מגע, יחס לגוף). איך העובדה שגדלתם כילדים לניצולים השפיעה על הזהות היהודית שלכם? האם בבית עבר מסר כלשהו ביחס ללקחים שיש ללמוד מהשואה? אילו תובנות הביאו איתם ההורים לגבי ניהול התא המשפחתי או בנוגע לחיינו כאומה? מה משמעותו של יום הזיכרון עבורכם? האם מבחינתכם הוא יום זיכרון אישי-פרטי, או שקיים בו מימד לאומי?
- **מה קורה לילד לניצולי שואה שהופך להיות הורה בעצמו?**
איך השפיעה חווית הילדות שלכם על האופן בו חינכתם וגידלתם את ילדיכם? אילו מהדברים שהונחלו לכם בבית בחרתם לאמץ כהורים? מה חשוב היה לכם לשנות? מה המסר המרכזי שאתם לוקחים מהשואה? המימד הלאומי מול המימד האוניברסאלי?

• **הפניית שאלה לדור שלישי - מה המשמעות של להיות "דור שלישי"?**

האם אתם בכלל מרגישים ביום-יום או מבחינה תפיסתית כשאיכים ל"דור שלישי"? האם אתם מרגישים שהשואה היא אירוע שהשפיע על החינוך שלכם? על מי שאתם היום? האם אתם חושבים/מרגישים/מתעסקים בשואה ובהשלכותיה עליכם ביום-יום? האם אתם תופסים את ההורים שלכם כ-"דור שני"? האם אתם רואים כיצד העובדה שהם ילדי ניצולים עיצבה והשפיעה על זהותם? מערכות היחסים עם סבא וסבתא – איך העובדה שהם ניצולי שואה השפיעה עליהן? האם התעניינתם לשמוע? האם ניכרים הפערים בין מי שחוו את הזוועות למי שגדלו במדינה עצמאית ובטוחה יחסית? האם מבחינתכם קיים בו מימד אישי-פרטי (בני המשפחה שלא שרדו), או שקיים בו בעיקר מימד לאומי (ישראל כמדינת היהודים מנחילה את הזיכרון האירועי)? האם השואה היא אירוע בעל השפעה על הזהות היהודית שלכם? מה המסר המרכזי שאתם לוקחים מהשואה? האם זה מסר לאומי שנוגע בצורך שלנו להישמר או דווקא מסר אוניברסאלי?

• **תפיסת השואה – השוני בין הדורות (דיון כללי)**

לאור מה ששמענו הערב – איך תנסחו את ההבדל בין תפיסות השואה של הדור השני לבין תפיסת השואה של הדור השלישי (מידת הנוכחות של השואה בחיים, השפעה על דמותו של האדם, תפיסת השואה כאירוע לאומי/אישי)? האם קיים הבדל בלקחים המרכזיים שכל אחד מהדורות מפיק מהשואה? האם יהיה "דור רביעי"? האם ילדיהם של בני הדור השלישי ייסחבו על גבם את השואה כמאפיין מרכזי? איך נרצה לעצב את זיכרון השואה של "הדור הרביעי"?

• **"יום שואה חדש" (מערך שמיועד לקהל משתתפים שרובו כבר השתתף בערב זיכרון בסלון)**

אופציה זו מיועדת לקבוצה שכבר השתתפה בערב זיכרון בסלון בהרכב דומה, ומעוניינת לקיים ערב פעם נוספת במתכונת חדשה. חשוב מאוד שמנחה הערב יהיה אדם שהתנסה בהנחיה ומכיר היטב את התכנים והקונספט של זיכרון בסלון.

הרעיון המרכזי בבסיס הדיון בערב זה הוא יצירה קבוצתית של "יום שואה חדש", המהווה בבואה לזיכרון השואה כפי שחברי הקבוצה היו רוצים לראותו. מטרת הדיון אינה לאשרר או בלט את הקיים, אלא לצאת מגבולותיו אל עבר דיון מעורר מחשבה.

• **מחשבות על הקיים.** מה אנחנו חושבים על יום השואה כפי שהוא היום? פירוק מרכיביו לגורמים ובחינתם.

• **צפירה:** האם צפירה תהיה חלק מיום שואה כפי שחברי הקבוצה רואים אותו? מה היא מסמלת? מה היא גורמת לכם להרגיש? איזה רעיון היא משרתת? סרטי שואה: האם ביום השואה שאתם רואים כאידיאלי יוקרנו ברצף סרטי שואה לאורך כל היום? האם זה הופך את הזיכרון למוחשי יותר? האם קל יותר להבין את השואה באמצעות הסרטים הללו? מה הם צורבים בראשנו ובלב? האם ראוי שערוצי טלוויזיה ישראלים ישדרו ביום השואה תכנים יום יומיים (למשל, רבע גמר ליגת האלופות נופל על ערב יום השואה – משדרים או לא?) טקסים ממלכתיים: כיצד הייתם רוצים שאלה ייראו? המרחב הציבורי: האם מקומות הבילוי והעסקים צריכים להיות פתוחים? האם צריך לקבוע יום שבתון?

• **רעיונות חדשים.** האם יום השואה צריך לחול במקביל ליום השואה הבינ"ל? האם ראוי לקבוע יום צום ביום השואה? האם ראוי יום השואה יהפוך עם השנים לחג, בדומה לחלק מחגי ישראל שמסמלים התגברות על אסוונת? האם נכון לעצב מסורות חדשות שנועדו לזכור ולהזכיר לא את החורבן אלא דווקא את ההתגברות? האם ביום השואה צריכים ללמוד בבתי ספר גם על אירועים טרגיים של עמים אחרים, או שצריך לייחד את התכנים לקורות העם היהודי בלבד?

- **מחשבות על העתיד.** האם יום השואה כפי שניסינו לעצב אותו ייראה אחרת לאחר שדור הניצולים כבר לא יהיה איתנו? האם יום השואה בעוד חמישים שנה ייראה אותו דבר? האם זהו יום שמתכונתו נצחית או שצריך לשנות אותו אחת לתקופה?

במידה ויש לכם שאלה, התלבטות הערה או רעיון מעניין, נשמח מאוד לשמוע, לדבר ולהתייעץ יחד אתכם.

בהצלחה!

צוות זיכרון בסלון

zikaronbasalon@gmail.com

הערכות ל"זיכרון בסלון 2014"

לו"ז מומלץ

20:00 – התכנסות בסלון

20:30-21:15 – עדות ושאלות ותשובות.

21:15-21:30 – הפסקה: קטע מעבר/כיבוד/הפסקת סיגריה וכו'.

21:30-22:30 – דיון

דברים שכדאי לדאוג להם:

- תדרוך איש העדות (לפני המפגש), לוודא נגישות (מדרגות למשל).
- הזמנת משתתפים.
- הדפסת תעודת השתתפות לאיש עדות על נייר איכותי (בריסטול עבה וכו').
- ארגון חלל האירוח לפני האירוע.
- הסעת איש העדות (הלוך-חזור).
- הכנת רשימת מוזמנים + צפי הגעה
- הקמת event בפייסבוק
- הכנת טקסט להצגת איש העדות
- לדאוג לקטע מעבר אם יש רצון
- כלים לשתייה ואוכל
- שמירת חנייה במקרה וצריך.
- ביצוע קניות כיבוד קל, מקובל לבקש מהאורחים להביא משהו קטן (שתייה קלה, בירות, כיבוד קל וכו')
- רצוי לצלם בסטילס תמונות, אפשר גם וידיאו, להחלטת המארח וכלל האורחים.